

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2019/1423**z dnia 26 marca 2019 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2017, sekcja V – Trybunał Obrachunkowy**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2017, sekcja V – Trybunał Obrachunkowy,
 - uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik IV do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0097/2019),
- A. mając na uwadze, że w kontekście procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium podkreśla szczególne znaczenie dalszego wzmocnienia demokratycznej legitymacji instytucji Unii poprzez zwiększanie przejrzystości i rozliczalności, a także wdrażania koncepcji budżetowania wynikowego oraz właściwe zarządzanie zasobami ludzkimi;
1. zwraca uwagę, że kontroli rocznego sprawozdania finansowego Trybunału Obrachunkowego (zwanego dalej „Trybunałem”) dokonuje niezależny audytor zewnętrzny w celu zastosowania tych samych zasad przejrzystości i rozliczalności, które Trybunał stosuje do kontrolowanych przez niego jednostek; odnotowuje opinię audytora, że sprawozdanie finansowe Trybunału prawidłowo i rzetelnie przedstawia jego sytuację finansową;
 2. zauważa, że w roku 2017 Trybunał dysponował ostateczną kwotą środków w wysokości 141 240 000 EUR (w porównaniu z 137 557 000 EUR w 2016 r.) oraz że ogólny wskaźnik wykonania budżetu wyniósł 97,73 % (w porównaniu z 99 % w 2016 r.);
 3. podkreśla, że budżet Trybunału jest czysto administracyjny oraz że znaczną jego część stanowią wydatki związane z pracownikami instytucji (Tytuł 1) oraz z budynkami, ruchomościami, wyposażeniem i różnymi wydatkami operacyjnymi (Tytuł 2); wzywa Trybunał do dalszej poprawy wskaźnika wykonania płatności, w szczególności w odniesieniu do Tytułu 2, w którym wskaźnik płatności wyniósł 55,75 % ostatecznych środków i 57,13 % środków na zobowiązania (w porównaniu z tymi wskaźnikami z 2016 r., które wyniosły odpowiednio 52,8 % i 53,8 %);
 4. zauważa, że wskaźnik wykorzystania środków na podróże służbowe pracowników wyniósł 87,98 % ostatecznych środków (w porównaniu z tym wskaźnikiem z 2016 r., który wyniósł 93,76 %); przyjmuje z zadowoleniem zobowiązanie Trybunału do podjęcia wszelkich niezbędnych działań, aby środki na podróże służbowe były wykorzystywane zgodnie z zasadami oszczędności, wydajności i skuteczności;
 5. z zadowoleniem przyjmuje udział Trybunału w międzyinstytucjonalnym projekcie zintegrowanych planów finansowych i planowania działań (IFAP), który stanowi pierwszy krok ku wdrożeniu budżetowania wynikowego w ramach inicjatywy „Budżet UE zorientowany na wyniki”; wzywa Trybunał do poinformowania Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego o postępach w tym obszarze w kolejnym rocznym sprawozdaniu z działalności;
 6. przyjmuje z zadowoleniem uruchomienie portalu internetowego „Kontrola publiczna w Unii Europejskiej”, zawierającego informacje o pracach i roli 29 unijnych i krajowych najwyższych organów kontroli; apeluje do Trybunału o publikowanie w tym portalu internetowym krótkich sprawozdań z działalności, zawierających konkretne dane z analiz przeprowadzonych przez Trybunał i najwyższe organy kontroli oraz konkretne wyniki, w tym oceny kosztów i korzyści oraz odzyskane kwoty;
 7. przyjmuje do wiadomości, że Służba Audytu Wewnętrznego zbadała wdrożenie strategii Trybunału na lata 2013–2017 oraz strukturę operacyjną Dyrekcji Służb Prezesa pod kątem zarządzania ryzykiem i licencjami na oprogramowanie; przyjmuje z zadowoleniem opinię Służby Audytu Wewnętrznego, że obowiązujące procedury zarządzania, zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej gwarantują wystarczającą pewność co do osiągnięcia celów Trybunału;
 8. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Trybunał opublikował swoje końcowe sprawozdanie finansowe do dnia 31 marca 2018 r. zgodnie z zaleceniem Parlamentu wyrażonym w poprzedniej decyzji w sprawie absolutorium; zachęca Trybunał do usprawnienia procedur, aby również jego roczne sprawozdanie z działalności było publikowane do dnia 31 marca w celu optymalizacji i przyspieszenia procedury udzielania absolutorium; sugeruje, by w swoich przyszłych opiniach Trybunał zbadał, w jakim stopniu proponowane rozwiązania pozwolą na skrócenie procedury udzielania absolutorium;

9. ubolewa, że od 2012 r. Trybunał nie opublikował żadnego sprawozdania specjalnego w sprawie zarządzania konfliktami interesów w wybranych agencjach UE; wzywa Trybunał do publikowania corocznych sprawozdań specjalnych w sprawie zarządzania konfliktami interesów w agencjach Unii współpracujących z przemysłem, tj. w Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA), Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), Europejskim Urzędzie ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) oraz Europejskiej Agencji Leków (EMA); odnotowuje, że w przypadku agencji Unii współpracujących z przemysłem ryzyko konfliktu interesów jest większe niż w przypadku innych agencji Unii;
10. docenia współpracę między Trybunałem a Komisją Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego; z zadowoleniem przyjmuje zaprezentowanie Konferencji Przewodniczących Komisji programu prac, przy okazji którego zaproszono wszystkie stałe komisje parlamentarne do zalecenia ewentualnych zadań audytowych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że około dwóch trzecich tych sugestii wpłynie na pracę Trybunału; zauważa, że dokonano przed Parlamentem 60 prezentacji i że odbyło się wiele spotkań dwustronnych;
11. zauważa, że ryzyko kontroli w obszarze wydatków administracyjnych jest niskie, a szacowany poziom błędów od kilku lat utrzymuje się poniżej progu istotności; zauważa, że w związku z tym Trybunał sądzi, iż liczba badanych transakcji jest wystarczająca, aby wyciągać wnioski na potrzeby kontroli; ubolewa jednak, że zakres rozważań w rozdziale 10 sprawozdań rocznych („Administracja”) umożliwia jedynie bardzo pobieżny przegląd niedociągnięć w wydatkach administracyjnych w każdej z instytucji; ubolewa, że Trybunał nie przeprowadził analizy postępów poczynionych przez Parlament i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny względem zaleceń z 2014 r. dotyczących rozdziału „Administracja”, gdyż kontrola Trybunału za 2017 r. nie objęła badania wydatków administracyjnych tych instytucji; wzywa Trybunał do rychłego zbadania zastosowania się do tych zaleceń oraz do przyspieszenia w przyszłości działań następczych w związku z zaleceniami odnoszącymi się do tego rozdziału;
12. z zadowoleniem przyjmuje współpracę Trybunału z innymi instytucjami publicznymi i z zainteresowanymi stronami; odnotowuje z uznaniem współpracę między szefami najwyższych organów kontroli oraz przyjęcie wspólnego planu prac, poczynając od 2018 r.; popiera także partnerstwa zawarte z różnymi uczelniami w ramach polityki Trybunału mającej na celu rozszerzenie oferty szkoleń w Trybunale;
13. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że 92 % zaleceń Trybunału wydanych w 2014 r. zostało wdrożonych do końca 2017 r., co dotyczy również 53 % zaleceń wydanych w 2017 r.;
14. zauważa, że zgodnie z rozporządzeniem finansowym Trybunał dba o to, by sprawozdania specjalne były sporządzane i przyjmowane w odpowiednim terminie, który na ogół nie może przekraczać 13 miesięcy; zauważa, że w 2017 r. od rozpoczęcia czynności audytowych do przyjęcia sprawozdania specjalnego upłynęło średnio 14,6 miesięcy i że w roku poprzednim również nie dotrzymano docelowego terminu 13 miesięcy przewidzianego na przedłożenie sprawozdań specjalnych; ubolewa, że jedynie w przypadku ośmiu opublikowanych w 2017 r. sprawozdań specjalnych (29 %) dotrzymano docelowego terminu 13 miesięcy; odnotowuje, że moment publikacji następował średnio po 16 miesiącach, a zatem około dwóch miesięcy wcześniej niż w 2016 r., w związku z czym wzywa Trybunał do dalszej poprawy wyników, lecz bez uszczerbku dla jakości sprawozdań specjalnych i dla szczegółowego charakteru zaleceń Trybunału;
15. odnotowuje z zainteresowaniem, że Trybunał w coraz większym stopniu angażuje tłumaczy w swoją podstawową działalność, uzyskując w ten sposób dalszą synergię z audytorami; zauważa, że tłumacze wsparli audytorów w opracowywaniu sprawozdań specjalnych i sprawozdania rocznego, a także 38 sprawozdań z wizyt kontrolnych;
16. z zadowoleniem przyjmuje strategię komunikacyjną Trybunału, która zmierza do przekazywania opinii publicznej jasnych informacji, oraz działania komunikacyjne mające na celu zwiększenie widoczności i obecności Trybunału w mediach, w tym zwiększenie zasięgu jego przekazu w mediach społecznościowych; z zadowoleniem przyjmuje korzystanie z szeroko zakrojonych analiz mediów społecznościowych, aby lepiej zrozumieć, w jakim stopniu dociera się do grup docelowych oraz czy kampanie medialne odnoszą sukces; zachęca Trybunał, by dalej dążył do jak najlepszego wykorzystania różnych kanałów komunikacji w celu zwiększenia wiedzy obywateli na temat jego prac;
17. z zadowoleniem przyjmuje przekazany przez Trybunał w ramach procedury udzielania absolutorium za rok 2017 szczegółowe przegląd korzystania z samochodów służbowych przez członków Trybunału i sekretarza generalnego w rozbiciu na użytkowników, liczbę przebytych kilometrów i poniesione koszty; zauważa, że do podróży objętych poleceniem wyjazdu służbowego ma zastosowanie inny system niż do innych podróży odbywanych w ramach wykonywania obowiązków służbowych, choć w obu przypadkach limit zwrotu kosztów wynosi 10 000 km rocznie; zauważa ponadto, że w przypadku wszystkich innych podróży członkowie Trybunału i sekretarz generalny ponoszą wszelkie inne związane z podróżą koszty; odnotowuje, że 17 % całkowitego wykorzystania samochodów służbowych przypada na użytek do celów innych niż służbowe; odnotowuje, że zgodnie z deklaracją Trybunału w ramach procedury udzielania absolutorium za rok 2017 kierowcom wożącym członków podczas podróży służbowych i protokolarnych zleca się także różnego rodzaju zadania administracyjne; wzywa Trybunał do przeprowadzenia szczegółowej analizy podróży zaliczanych do kategorii „Inne podróże odbywane w ramach wykonywania obowiązków służbowych”;

18. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że decyzja 81-2016, która zmniejszyła roczny limit zwrotu kosztów w przypadku podróży odbywanych w ramach wykonywania obowiązków służbowych z 15 000 do 10 000 km, przyniosła oszczędności w wysokości około 15 %; jest jednak zaniepokojony faktem, że obecny system nadal stanowi nieproporcjonalne obciążenie pod względem administracyjnym i dokumentacyjnym; wzywa Trybunał do wprowadzenia dalszych uproszczeń przy jednoczesnej poprawie wiarygodności systemu rozliczeń; proponuje, by członkowie Trybunału otrzymywali miesięczny dodatek, wyliczony proporcjonalnie do ceny katalogowej ich pojazdu służbowego, zamiast obecnego systemu opierającego się na liczbie przebytych kilometrów;
19. zauważa, że do poszczególnych pojazdów służbowych są przypisane karty paliwowe oraz że osoba kierująca tym pojazdem może wykorzystywać je na potrzeby płatności za paliwo i do regulowania opłat za przejazd podczas podróży służbowych; zauważa, że członkowie Trybunału i sekretarz generalny mogą wnioskować o wydanie kart paliwowych do własnego pojazdu dyplomatycznego, ale to oni uiszczają całość faktycznych kosztów paliwa;
20. odnotowuje fakt, że realizowany przez Trybunał projekt mający na celu zwiększenie bezpieczeństwa instytucji i personelu przebiegał zgodnie z planem; zauważa, że funkcjonują już nowe centrum kontroli bezpieczeństwa, centrum akredytacji zewnętrznej oraz centrum kontroli dostępu dla pracowników i odwiedzających;
21. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Trybunał uzyskał certyfikat w ramach systemu ek zarządzenia i audytu (EMAS); wyraża zadowolenie w związku z przyjętymi przez Trybunał środkami mającymi na celu lepsze gospodarowanie odpadami, zwiększenie efektywności energetycznej oraz zmniejszenie śladu węglowego, a także zachęca Trybunał do kontynuowania działań w tym kierunku; wyraża zadowolenie ze znacznego ograniczenia kosztów energii;
22. zauważa, że zgodnie z postanowieniami Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w sprawach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾ w latach 2013–2017 zmniejszono liczbę pracowników o 5 % (łącznie 45 stanowisk); zauważa, że Trybunał zmniejszył zatrudnienie o jedno stanowisko więcej niż wynosiła docelowa liczba na okres 2013–2017; odnotowuje, że w tym samym okresie liczba pracowników kontraktowych wzrosła z 59 do 73, co wynika głównie ze wzmocnienia środków bezpieczeństwa w budynkach Trybunału; zauważa, że aby osiągnąć cele w zakresie redukcji personelu, Trybunał uprościł procedury, wykorzystując narzędzia informatyczne i cyfryzację oraz zlecając różne zadania Biuru Administracji i Rozliczania Należności Indywidualnych Komisji;
23. zauważa, że Trybunał, w celu zastosowania się do zaleceń wydanych przez Międzynarodową Federację Księgowych, zamierza zapewnić swoim audytorom średnio 40 godzin (5 dni) szkolenia zawodowego rocznie; zauważa, że w 2017 r. przekroczono ten poziom docelowy, gdyż na każdego audytora przypadło 6,7 dnia szkolenia zawodowego;
24. jest zaniepokojony wzrostem liczby zwolnień chorobowych zgłaszanych przez personel z 8 636 dni (przy liczbie pracowników wynoszącej 687) w 2015 r. do 10 327 dni (przy liczbie pracowników wynoszącej 677) w 2017 r.; z zadowoleniem przyjmuje przejrzystość Trybunału w odniesieniu do liczby przypadków wypalenia zawodowego personelu w 2017 r.; wzywa Trybunał do dostrzeżenia tej niepokojącej tendencji oraz do przygotowania planu działania w zakresie poprawy dobrostanu personelu i wzmocnienia w ten sposób wysiłków na rzecz poprawy dobrostanu personelu i równowagi między życiem zawodowym a prywatnym;
25. zauważa, że niski poziom wynagrodzeń podstawowych w początkowych grupach zaseregowania i ograniczone możliwości rozwoju kariery zawodowej w Luksemburgu ze względu na małą liczbę znajdujących się tam instytucji mają bezpośredni wpływ na procedury rekrutacyjne Trybunału; z zadowoleniem przyjmuje powołanie w listopadzie 2017 r. międzyinstytucjonalnej grupy zadaniowej, która opracowała 24 zalecenia dotyczące poprawy perspektyw zawodowych i zwiększenia elastyczności zatrudnienia, poprawy warunków przyjmowania i osiedlania się w danym kraju, a także lepszej integracji pracowników instytucji ze społecznością lokalną i lepszej komunikacji;
26. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2017 r. kobiety stanowiły 43 % audytorów i urzędników oraz że w kontekście planu działania na rzecz polityki równości szans na lata 2013–2017 została osiągnięta równowaga płci w procedurze przyznawania awansów; zauważa, że odsetek kobiet na stanowiskach kierowniczych w izbach kontroli wzrósł z 7 % w 2015 r. do prawie 20 % w 2017 r.; ubolewa jednak, że w 2017 r. kobiety zajmowały jedynie 2 spośród 11 stanowisk dyrektorskich oraz 7 spośród 29 stanowisk szefów gabinetów; wyraża zadowolenie z przyjęcia planu działania w zakresie równości szans na lata 2018–2020 i wzywa Trybunał do kontynuowania wysiłków na rzecz promowania równowagi płci na stanowiskach kierowniczych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

27. ubolewa, że na dzień 1 maja 2018 r. wśród 28 członków Trybunału było jedynie 6 kobiet; przypomina, że Parlament Europejski podkreślił kwestię braku równowagi płci wśród członków Trybunału w rezolucji z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie przyszłej roli Trybunału Obrachunkowego. Procedura powoływania członków Trybunału Obrachunkowego: konsultacja z Parlamentem Europejskim⁽²⁾, i wzywa państwa członkowskie do aktywniejszego zachęcania kobiet do ubiegania się w przyszłości o wakujące stanowiska; przypomina, że w ramach procedury mianowania Rada powinna prezentować Parlamentowi co najmniej dwóch kandydatów – jedną kobietę i jednego mężczyznę;
28. zauważa, że nie odnotowano żadnego przypadku molestowania, który byłby przedmiotem dochodzenia prowadzonego lub zamkniętego w 2017 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Trybunał podejmuje różne działania mające na celu zwiększanie świadomości na temat molestowania w miejscu pracy, m.in. organizuje szkolenia dla nowo zatrudnianych pracowników; docenia fakt, że przewiduje się wprowadzenie procedur i kar w związku ze skargami kierowanymi przeciwko członkom personelu oraz przeciwko członkom Trybunału; zachęca Trybunał do ścisłego monitorowania skuteczności swojej polityki w tym obszarze, do dalszego upowszechniania wiedzy na temat molestowania w miejscu pracy oraz do sprzyjania kulturze zerowej tolerancji wobec molestowania;
29. zauważa, że w 2017 r. nie było przypadków sygnalizowania nieprawidłowości; zauważa, że służby prawne Trybunału pełnią rolę organu, do którego wewnątrzni i zewnątrzni sygnaliści mogą się zgłaszać, by ujawnić nieprawidłowość, uzyskać poradę i odwołać się w związku z nieprawidłowością; zauważa ponadto, że sieć doradców ds. etyki udziela porad w kwestii informowania o nieprawidłowościach zgodnie z postanowieniami regulaminu Trybunału; podkreśla, że każdy pracownik ma obowiązek zgłaszania służbom prawnym Trybunału nieprawidłowości, zarówno związanych, jak i niezwiązanych z nadużyciami finansowymi; apeluje do Trybunału o ochronę tożsamości pracowników zgłaszających nieprawidłowości, co umożliwi prowadzenie należytych dochodzeń; wzywa Trybunał do zadbania o to, by wszyscy pracownicy byli odpowiednio informowani o przysługujących im prawach, na przykład podczas szkoleń wprowadzających dla nowych pracowników; z zadowoleniem przyjmuje opinię Trybunału opublikowaną w październiku 2018 r. w następstwie przedstawionego przez Komisję wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia prawa Unii, opublikowanego w dniu 23 kwietnia 2018 r.; podkreśla znaczenie uświadamiania i szkolenia pracowników dla promowania przyjaznego otoczenia opierającego się na zaufaniu, w którym sygnalizowanie nieprawidłowości jest uznanym elementem kultury korporacyjnej;
30. zauważa, że w 2017 r. Trybunał poinformował Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) o 13 przypadkach podejrzeń nadużyć (w porównaniu z 11 takimi zgłoszeniami w 2016 r.), które zostały zidentyfikowane na etapie prac nad poświadczeniem wiarygodności za lata budżetowe 2016 i 2017 oraz w ramach innych zadań audytowych; z zadowoleniem przyjmuje toczące się negocjacje między Trybunałem a OLAF w sprawie nowego porozumienia administracyjnego; zwraca się o informowanie go na bieżąco o rozwoju stosunków z OLAF, a także o przygotowaniach do podjęcia współpracy z proponowaną Prokuraturą Europejską;
31. ubolewa, że członkowie Trybunału mogą być nawet przez kilka dni nieobecni w miejscu pracy bez uzasadnienia i bez konieczności ubiegania się o urlop; docenia wprowadzenie przez Trybunał rejestru obecności w celu odnotowywania obecności członków na posiedzeniach Trybunału, jego izb i komitetów; zauważa, że Trybunał publikuje kalendarz wszystkich takich posiedzeń na swojej stronie internetowej; zwraca się do Trybunału o ustanowienie procedur prowadzenia rejestru urlopów wypoczynkowych, zwolnień chorobowych i nieobecności w pracy członków, tak aby zagwarantować faktyczne odnotowywanie wszystkich urlopów branych przez członków; podkreśla, że obecna praktyka może podważać zaufanie obywateli i instytucji Unii do Trybunału;
32. przypomina, że zgodnie z art. 285 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej członkowie Trybunału są w pełni niezależni w wykonywaniu swoich obowiązków i działają wyłącznie w interesie ogólnym Unii; wyraża zaniepokojenie z powodu obecnego samodeklaratywnego charakteru przestrzegania tych kryteriów i wzywa Trybunał do wzmocnienia kontroli zewnętrznych działań członków oraz do zadbania o to, by składali deklaracje interesów zamiast deklaracji o braku konfliktu interesów; podkreśla, że należy wzmocnić obowiązujące procedury, w tym uprawnienia komitetu etycznego, aby zagwarantować brak konfliktu interesów; z zadowoleniem odnotowuje trwający zewnętrzny partnerski przegląd ram etycznych Trybunału i prosi o informowanie go na bieżąco o jego wynikach;
33. ubolewa, że wymagane w przeszłości informacje, które należało podawać w poleceniach wyjazdu służbowego, były niewystarczające i nie pozwalały Trybunałowi ocenić, czy planowana przez członków Trybunału działalność mieści się w zakresie interesów Trybunału; zwraca się do Trybunału o odpowiednie zwiększenie zakresu wymaganych informacji, aby zapobiec ewentualnym nadużyciom, oraz o złożenie organowi udzielającemu absolutorium sprawozdania z wprowadzonych zmian; odnotowuje, że od czasu przeglądu zasad dotyczących podróży służbowych członków⁽³⁾ Trybunał co kwartał publikuje informacje o podróżach służbowych odbywanych przez członków;

⁽²⁾ Dz.U. C 93 z 24.3.2017, s. 6.

⁽³⁾ Decyzja nr 61-2017 z dnia 14 grudnia 2017 r. w sprawie kosztów podróży służbowych członków Trybunału.

34. odnotowuje z zainteresowaniem, że od października 2016 r. Trybunał rozpoczął wzmocnienie kontroli wewnętrznych i procedur finansowych związanych z kosztami podróży i zarządzaniem pojazdami służbowymi, przyjmując nowe zasady dotyczące korzystania z samochodów oraz odnoszące się do kierowców, którymi obecnie zarządza centralny zespół ⁽⁴⁾, nowe zasady dotyczące kosztów podróży służbowych ⁽⁵⁾ oraz nowe zasady dotyczące kosztów reprezentacyjnych ponoszonych przez członków Trybunału ⁽⁶⁾, zgodnie z którymi sekretarz generalny jest delegowanym urzędnikiem zatwierdzającym wydatki związane z podróżami służbowymi członków Trybunału ⁽⁷⁾, a także wprowadzając ten sam system, który służy do zarządzania podróżami służbowymi wszystkich pozostałych pracowników instytucji;
35. odnotowuje decyzję Trybunału, by przeprowadzić kompleksowy wewnętrzny audyt kosztów podróży służbowych i korzystania ze służbowych samochodów przez wszystkich członków Trybunału, sekretarza generalnego i dyrektorów obejmujący lata 2012–2018 w celu zidentyfikowania ewentualnych nieprawidłowości i odzyskania kwot, których dotyczyłyby te nieprawidłowości; prosi o bezzwłoczne poinformowanie go o wynikach po zakończeniu audytu, a także apeluje do Trybunału o natychmiastowe podjęcie wszelkich niezbędnych środków w celu przeciwdziałania ewentualnym brakom stwierdzonym w ramach tego audytu; ponadto wzywa Trybunał do przedstawienia rocznego wykazu odbytych podróży służbowych z podaniem terminu każdej podróży, jej pełnych kosztów oraz celu;
36. przypomina zalecane kryteria powoływania członków Trybunału przez państwa członkowskie i Radę, zatwierdzone przez Parlament w rezolucji z dnia 4 lutego 2014 r.; podkreśla, że wysokie standardy uczciwości i moralności są ważnym kryterium, a od momentu ich mianowania kandydaci nie powinni sprawować urzędu obsadzanego w wyniku wyborów ani nie powinni mieć jakichkolwiek zobowiązań względem jakiegokolwiek partii politycznej; jest zdania, że procedura wyboru powinna być dalej dostosowywana w celu zadbania o to, by kandydaci posiadali odpowiednie kwalifikacje i spełniali odpowiednie warunki; sugeruje, by wzorem dla procedury niezależnej wstępnej selekcji członków Trybunału była procedura wstępnej selekcji sędziów do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości;
37. zauważa, że decyzja Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z Unii Europejskiej nie będzie miała dużego wpływu na kadrową i strukturalną organizację Trybunału; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Trybunał postanowił zastosować indywidualne podejście przy podejmowaniu decyzji w sprawie przedłużenia umów brytyjskich pracowników kontraktowych i pracowników zatrudnionych na czas określony oraz nie zwalniać ich tylko dlatego, że nie będą już obywatelami państwa członkowskiego; wzywa Trybunał do szybkiego opracowania spójnej strategii zapewniającej zainteresowanym osobom pewność prawa; zauważa ponadto, że od dnia 1 kwietnia 2019 r. członek Trybunału ze Zjednoczonego Królestwa przestanie pełnić swoją funkcję, a związany z jego odejściem osiem miesięcy przed wygaśnięciem mandatu wpływ na budżet wyniesie około 108 000 EUR.

⁽⁴⁾ Protokół z 218. posiedzenia komitetu administracyjnego, które odbyło się w czwartek, 6 października 2016 r., pkt 7.

⁽⁵⁾ Decyzja nr 61-2017 z dnia 14 grudnia 2017 r. w sprawie kosztów podróży służbowych członków Trybunału.

⁽⁶⁾ Decyzja nr 60-2017 z dnia 14 grudnia 2017 r. w sprawie zasad zarządzania kosztami reprezentacyjnymi ponoszonymi przez członków.

⁽⁷⁾ Decyzja Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 58-2017 z dnia 14 grudnia 2017 r. ustanawiająca przepisy wewnętrzne dotyczące wykonania budżetu; decyzja Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 59-2017 z dnia 14 grudnia 2017 r. dotycząca karty zadań i obowiązków delegowanego urzędnika zatwierdzającego oraz karty zadań i obowiązków subdelegowanego urzędnika zatwierdzającego.